

Arrest

nr. 67 397 van 28 september 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 23 november 2007 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 november 2007.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op arrest nr. X van 27 maart 2011 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen waarbij de debatten worden heropend.

Gelet op de beschikking van 1 augustus 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 augustus 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat S. MICHOLT en van attaché B. DIERICKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Het door verzoeker niet-betwiste feitenrelaas, zoals weergegeven in de bestreden beslissing, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart Russisch staatsburger en van Tsjetsjeense origine te zijn. Uw moeder is van origine Karacheva. U bent geboren en opgegroeid in Kislovodsk, regio Stavropol. U bent vooral opgevoed door uw grootouders langs moederskant waardoor u weinig of niet vertrouwd bent met de Tsjetsjeense taal en cultuur. Eind november 2006 was u voor een aantal dagen op bezoek bij uw halfzus, A.T. (...), in Chasavyurt, deelrepubliek Dagestan. In de vroege ochtend van 26 november 2006 werd hun huis

aangevallen door een speciale eenheid van de FSB. U zag hoe de broer van de echtgenoot, die in het huis ernaast woonde, werd weggebracht. Een deel van het huis werd zwaar beschoten. U diende samen met de aanwezige vrouwen en kinderen naar buiten te gaan. De echtgenoot van uw zus, R. (...), was samen met twee vrienden in het deel van het huis dat zwaar werd beschoten. Er kwam geen teken van leven meer vanwege hen. U werd samen met de vrouwen en kinderen naar een naburig huis gebracht. Uw intern en internationaal paspoort werden afgenomen en jullie werden beledigd en bedreigd. Uw zus raadde u aan te ontsnappen en ook u was ervan overtuigd dat u zou gedood worden als u niet zou ontsnappen. Op een onbewaakt moment kon u ontsnappen en contacteerde u een kennis in Chasavyurt. U schuilde een aantal dagen bij hem. In die periode vernam u via de media dat R. (...) was gedood. Volgens de officiële berichtgeving was Rustam een strijder van het Tsjetsjeens verzet en werden er nog vier andere strijders gedood, waaronder de vertegenwoordiger van Al Qaida in de noordelijke Kaukasus. Uw moeder bezocht u en vroeg u te vluchten. Ook uw zus A.(...), bij wie u later afscheid ging nemen, maande u aan te vluchten. Zij vertelde dat de militairen na uw vlucht woedend waren en zeiden dat u hiermee uw eigen doodvonnis had getekend. Via uw kennis en diens kennis geraakte u op 1 december 2006 ongemerkt in Moskou. Daar verbleef u ondergedoken. U hield contact met uw moeder en deze vertelde u dat de autoriteiten regelmatig langskwamen om u te zoeken. Ook bij A. (...) kwamen ze regelmatig langs. Zij werd zelfs meegenomen om ook over u te worden ondervraagd. Over het lot van de broer van R. (...) heeft u geen idee. Omdat u gezocht wordt en geen paspoort had, wilden de mensensmokkelaars maar moeilijk een reis voor u regelen. Uiteindelijk bent u op 10 juli 2007 zonder paspoort en in een vrachtwagen naar Europa gevlucht. In België vernam u van uw moeder dat men nog steeds op zoek is naar u. Zelfs vrienden en collega's worden meegenomen en bedreigd door de autoriteiten omdat ze willen weten waar u zich bevindt. U meent dat de inval bij uw zus opgezet spel was en dat het te maken moet hebben met het engagement en de problemen van uw zus T. M. (...) (OV (...))."

2. Over de rechtspleging

Met een tussenarrest nr. 9 196 van 27 maart 2008 werd vastgesteld dat de bestreden beslissing in haar motivering onder meer melding maakt van het feit dat het motief voor de inval in het huis van verzoekers vermeende halfzus, waarbij haar echtgenoot werd omgebracht door een speciale eenheid van de FSB en waarbij verzoeker aanwezig was, luidens zijn verklaringen zou zijn gelegen in het engagement van zijn andere vermeende halfzus, M.T., terwijl de verwerende partij van oordeel is dat het asielrelaas van laatstgenoemde niet geloofwaardig is. Om die reden werd, in het kader van een goede rechtsbedeling, geoordeeld dat de debatten dienden te worden heropend en de zaak naar de algemene rol diende te worden verwezen tot uitspraak werd gedaan over het beroep ingediend door M.T.

Met het arrest nr. 59 622 van 13 april 2011 werd het beroep, ingediend door M.T. tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 juni 2005 houdende de weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus, verworpen.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. De motieven van de bestreden beslissing luiden als volgt :

"B. Motieven

Vooreerst moet opgemerkt worden dat uw vermoeden dat het motief voor de inval en uw vervolging te maken heeft met het engagement van uw familie, in het bijzonder uw halfzus, T. M. (...), niet aannemelijk is. U verklaart dat uw halfzus grote problemen heeft omdat ze opkomt voor onafhankelijkheid en de rechten van de Tsjetsjenen. Ze is sterk geëngageerd en ze zou de journaliste A. P. (...) ontmoet hebben (CG,p.3,4,6,9). In het dossier van M. (...) valt hierover echter niets terug te vinden. Zij haalt enkel aan dat zij valselijk beschuldigd wordt van betrokkenheid bij een aanslag tegen Russische militairen, omwille van het feit dat zij aan een Islamitische universiteit studeerde.

Bovendien oordeelde het Commissariaat-generaal dat geen geloof kan gehecht worden aan haar relaas aangezien het niet geloofwaardig is dat zij in het Tsjetsjeense dorp Koshedy verbleven heeft. Een kopie van de verklaringen van uw zus M. T. (...), en van haar beslissing, werd aan uw dossier toegevoegd.

Ook uw band met M. (...) is niet overtuigend. Als halfbroer van A. (...) en M. (...) had u tot de lente van 2006 geen contact met hen (CG, p.4). Maar bovenal ontbreken in jullie dossiers en de aangebrachte documenten aanwijzingen van een familieband, (behalve het patroniem (Magomedovitch). Zowel in uw geboortakte als de akte van naamsverandering is er geen melding van T. M. 5...), uw biologische vader en tevens de vader van M. (...). De vermelde namen betreffen volgens u de namen van uw

moeder en uw stiefvader (CG, p.2,3,4). Het is zeer eigenaardig dat in beide aktes als naam van uw vader K. (...) staat (stiefvader) en niet de naam van uw (overleden) biologische vader.

Het is verder zeer eigenaardig dat u verklaart zich Tsjetsjeen te voelen (CG,p.2,3), terwijl u geen Tsjetsjeense opvoeding hebt gekregen en er zelf voor gekozen hebt de etnie van uw moeder aan te nemen, en deze zelfs recent te laten vastleggen in de akte van naamswijziging (CG,p.2,3).

Tenslotte kan u niet aannemelijk maken dat u aanwezig was in het huis van uw halfzus op het moment van de inval en de bijhorende vervolgingen. Noch in de officiële berichtgeving, noch in de verklaring van Memorial - die opgesteld is op basis van getuigenissen - wordt uw naam vermeld, of wordt melding gemaakt van iemand die aan uw profiel beantwoordt. In de verklaring van Memorial wordt enkel bericht over een bewoner van Chasavyurt (Gornaya straat). Er kan verwacht worden dat in de uitgebreide berichtgeving en de getuigenissen toch ergens melding wordt gemaakt van uw aanwezigheid en/of ontsnapping.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Uw documenten kunnen voorgaande appreciatie niet wijzigen. Uw geboorteakte (duplicaat), akte van naamswijziging, rijbewijs en geboorteakte van uw moeder betreffen gegevens die niet ter discussie staan. Er werd hoger aangestipt dat er in deze documenten nergens aanwijzingen zijn van de door u aangehaalde Tsjetsjeense origine en band met T. M. (...) via uw biologische vader T. M. (...).

De artikels over de vervolging op 26 november 2006 kunnen de conclusie evenmin wijzigen. Deze documenten werden in de beslissing reeds aangehaald omdat er nergens sprake is van uw persoon. Het feit of de vermelde feiten en namen volledig of gedeeltelijk juist zijn, is dan ook irrelevant met betrekking tot het zoeken naar aanwijzingen over uw aanwezigheid.

De CD-Rom met de opname van een nieuwsuitzending over de gebeurtenissen van 26 november 2006 bevatten geen nieuwe elementen in vergelijking met de feiten die in de overige berichtgeving wordt uiteengezet. U wordt niet vermeld. De getuigenis van u en uw zus A. (...) op de CD-Rom kan niet beschouwd worden als een objectieve bron.

Het informatiepakket van uw advocaat ten behoeve van het beroep van M. T. (...) bevat geen nieuwe elementen in vergelijking met uw verklaringen of elementen die de appreciatie kunnen wijzigen.

De foto's van uw zus A. (...), haar echtgenoot en kinderen, kunnen evenmin iets wijzigen aan de appreciatie van uw aanwezigheid op de plaats en het moment van de bewuste gebeurtenissen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet".

3.2.1. In een eerste en tweede middel wordt de schending aangevoerd van de materiële motiveringsplicht, minstens de onmogelijkheid tot toetsing van de materiële motiveringsplicht, en van het redelijkheidsbeginsel.

3.2.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

Het redelijkheidsbeginsel is enkel dan geschonden, wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is.

3.2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober

2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

3.2.4. De bestreden beslissing weigert aan verzoeker de vluchtelingenstatus omdat (i) zijn vermoeden van het motief voor de inval en de vervolging te maken heeft met het engagement van verzoekers halfzus M.T. niet aannemelijk is omdat zij zou opkomen voor de onafhankelijkheid en de rechten van de Tsjetsjenen en zij de journaliste Anna Politovskaja zou hebben ontmoet, terwijl hierover niks is terug te vinden in het dossier van M.T. en geen geloof werd gehecht aan haar relaas, (ii) verzoekers band met M.T. niet overtuigend is omdat hij tot in de lente van 2006 geen contact had met haar en zijn andere halfzus en in de aangebrachte documenten aanwijzingen ontbreken van de familieband, (iii) het eigenaardig is dat verzoeker verklaart zich Tsjetsjeen te voelen niettegenstaande hij geen Tsjetsjeense opvoeding heeft gekregen, hij ervoor koos om de etnie van zijn moeder aan te nemen en deze zelfs recent te laten vastleggen in een akte van naamswijziging, (iv) hij niet aannemelijk kan maken dat hij aanwezig was in het huis van zijn halfzus op het moment van de inval en de bijhorende vervolgingen, omdat noch in de officiële berichtgeving, noch in de verklaring van Memorial zijn naam wordt vermeld of melding wordt gemaakt van iemand die beantwoordt aan verzoekers profiel en (v) de door verzoeker bijgebrachte documenten de voorgaande appreciatie niet kunnen wijzigen.

3.2.5.1. Ten aanzien van het motief waarin de band tussen verzoeker en zijn halfzus wordt betwijfeld omwille van een onduidelijkheid in de voorgelegde documenten, doet verzoeker gelden dat de verwerende partij op de hoogte is van de verklaring van M., zoals vervat in een schrijven van haar raadvrouw aan de verwerende partij en die tijdens het interview met verzoeker werd voorgelegd. In die verklaring staat:

“Mijn cliënte is de zus van A.T. en van haar stiefbroer B.A. (verzoeker)”

“Juist na het incident was het uiterst moeilijk om contact te krijgen met A.T. en met haar stiefbroer B.A.”

“Wat met haar stiefbroer, B.A. gebeurd was, wist mijn cliënte niet”.

Het stuk wordt bijgevoegd.

De verwerende partij, zo stelt verzoeker, laat na zijn verhaal te verifiëren met de verklaring van M., hoewel zij hiervan wel degelijk op de hoogte was. Hun beide dossiers werden immers naast mekaar gelegd.

In de verklaring van M. van 12 juli 2007 staat verder te lezen:

“Uit de gesprekken die mijn cliënte en de rest van de familie hebben gehad met A.T., B.A. en andere vrienden die nog in Dagestan verblijven, hebben zij kunnen opmaken dat op het moment van de aanslag de volgende personen aanwezig waren in het huis:

- *De eigenaar: de heer S.B. (schoonbroer van mijn cliënte) (vermoord);*
- *Mevrouw A.T. (de zus van mijn cliënt);*
- *Hun drie kinderen: B., A., M.;*
- *De heer T.A. (een vriend van mijn cliënte) (vermoord);*
- *De heer S.B., de broer van de heer S.B. (hij werd meegenomen door de FSB en tot op heden weet niemand waar hij is, of hij nog in leven is);*
- *De heer B.A. (de stiefbroer van mijn cliënte);*
- *Mevrouw E.B. (de moeder van de heer S.B.);*
- *Mevrouw G.B. (de zus van de heer S.B., zij lijdt aan epilepsie);*
- *De kinderen van S.B.: I. en I. en jongste kindje;*
- *Twee vrouwen (huurster, zie hieronder)”.*

Wat betreft de band tussen verzoeker en zijn halfzus M., kan de Raad nog meegedeeld worden, zo stelt verzoeker, dat hij een verzoek bij uiterst dringende noodzakelijkheid heeft neergelegd bij de Voorzitter van de Rechtbank van Eerste aanleg te Brugge, om via DNA hun biologische band aan te tonen. Dit verzoekschrift wordt bijgevoegd.

Verder, waar de verwerende partij stelt dat er in het dossier van verzoekers halfzus M. niets vermeld staat over haar contacten met Anna Politovskaya, doet hij thans gelden dat zij werd vervolgd omwille van haar betrokkenheid bij een aanslag en haar contacten met islamieten op de universiteit, niet omwille van haar contacten met Politovskaya. Het is best mogelijk dat zij haar heeft ontmoet maar daarvan geen melding heeft gemaakt. Politovskaya was ten tijde van de asielaanvraag van M. tenslotte een nobele onbekende, die pas bekend is geworden na haar moord op 7 oktober 2006.

3.2.5.2. In eerste instantie wordt vastgesteld dat verzoeker de vaststellingen van de verwerende partij omtrent het niet aangetoond zijn van de familieband in de door hem voorgelegde documenten niet met concrete elementen betwist. Evenwel kan de verwerende partij worden bijgetreden waar zij erop wijst dat zowel in verzoekers geboorteakte als in zijn akte van naamsverandering er geen melding wordt gemaakt van verzoekers biologische vader, T.M. die eveneens de vader zou zijn van M.T. Dit gegeven toont niet alleen de familieband niet aan, maar maakt de verklaringen daarrond zelfs ongeloofwaardig. Verzoeker kan niet zonder meer verwijzen naar de verklaringen van zijn halfzus omtrent hun familieband, nu het slechts loutere beweringen betreft, die geen afbreuk doen aan de vaststellingen met betrekking tot de documenten. In zoverre verzoeker nog wijst op de vordering die hij indiende om via DNA hun band aan te tonen en dienaangaande stukken voegt bij zijn verzoekschrift en ook neerlegt ter zitting van 28 februari 2008, kan niet anders dan worden vastgesteld dat, ter zitting gevraagd naar nieuwe gegevens die van belang zouden kunnen zijn voor de beoordeling van de zaak, verzoekers raadsman te kennen geeft dat er geen nieuwe evoluties zijn. Het louter indienen van een vordering zoals geschetst, kan er uiteraard niet toe leiden dat, zonder dat het resultaat van deze vordering wordt meegedeeld, de bevindingen van de verwerende partij in een ander daglicht zouden worden gesteld.

3.2.5.3. Wat betreft de oorzaak van de vervolgingsvrees in hoofde van verzoekers vermeende halfzus, en de incoherenties die door de verwerende partij werden vastgesteld tussen zijn verklaringen en die van M.T., kan in het gehoorverslag, gevoegd in het administratief dossier, worden gelezen wat volgt : *“U denkt dat problemen M. de oorzaak kunnen zijn voor de inval bij A. . Het meest waarschijnlijk. Buiten contacten met mensenrechtenorganisatie hebben we niets gedaan, niet te maken met bandieten. M. was actief in mensenrechten, schreef ook zelf artikels, voor Russische federatie is dat onze schuld”* (gehoorverslag CGVS, adm.doss. stuk 4, p 7), en verder nog : *“M. heeft Politovskaya ontmoet, ze beschuldigen haar zonder redenen, en ook haar familie, wij allemaal constant lastiggevalen”* (p 6). De verklaring die verzoeker thans in zijn verzoekschrift geeft, met name dat M. werd vervolgd omwille van haar betrokkenheid bij een aanslag en haar contacten met islamieten op de universiteit valt dus helemaal niet te rijmen met de duidelijke verklaringen die hij aflegde tijdens zijn gehoor. Bovendien mag van twee asielaanvragers, die zich beroepen op hetzelfde relaas om hun asielaanvraag te ondersteunen, worden verwacht dat zij, met betrekking tot de kernelementen van hun asielaanvraag, en van zodra zij daartoe in de mogelijkheid worden gesteld, een zo nauwkeurig en coherent mogelijke uiteenzetting geven. De vaststelling dat de verklaringen aangaande de oorzaak van de vervolging niet eenduidig zijn, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van het relaas. Deze ongeloofwaardigheid kan niet worden rechtgezet door verzoekers *a posteriori*-verklaringen. Bovendien kan de verwerende partij worden bijgetreden waar zij in haar nota stelt dat verzoeker het feit dat M. contacten had met Politovskaya aanhaalde om zijn asielaanvraag kracht bij te zetten en er aldus van uitging dat dit een zwaarwegend gegeven was dat aanleiding kon geven tot problemen met de Russische overheden. Wanneer hij nu stelt dat Politovskaya een nobele onbekende was op het ogenblik van de asielaanvraag van zijn halfzus, valt niet in te zien om welke reden hij het contact dan aanhaalde tijdens zijn asielaanvraag.

3.2.5.1. Wat betreft de stelling in de bestreden beslissing dat verzoeker niet aannemelijk kan maken dat hij in het huis van zijn stiefzus was op het ogenblik van de aanval, en hiervoor wordt verwezen naar de officiële berichtgeving van de gebeurtenis waarin van zijn aanwezigheid geen melding werd gemaakt, doet verzoeker het volgende gelden: media-berichtgeving is qua stijl en inhoud bedoeld voor een groot publiek. Net zoals de verwerende partij via die berichtgeving op zoek gaat naar het ultieme bewijs van het feit dat verzoeker niet aanwezig was, wijst verzoeker op de elementen die zijn betrokkenheid wél kunnen aantonen. Hij zet het uiteen als volgt :

*“In het artikel van ITAR-TASS World Service van 27 november 2006 staat het volgende :
‘De hele groep, geleid door A.K., die gedood werd in een private eigendom in Mir Street, was opgericht uit etnische Tsjetsjenen ... Ze zijn : T.A., 24, A.I., 25, S.B., 35 and A.D., 24.
De eigenaar van het huis, waarin de gewapende mannen verstoep zaten, de genaamde B, werd ook gearresteerd. “ (FSB stelt identiteit vast van gewapende mannen, gedood in Dagestan, ITAR-TASS World Service van 27 november 2006) (stuk 4)*

Tijdens het interview maakte de verzoeker melding van de volgende personen die in het huis waren:

S. alias R., zijn schoonbroer (verhoorverslag CGVS p. 1)

A. en T. (verhoorverslag CGVS p.5)

In de verklaring van M. van 12 juli 2007 staat over de betrokken personen te lezen :

'de eigenaar : de heer S.B. (schoonbroer van mijn cliënte) (vermoord);

De heer T.A. (een vriend van mijn cliënte) (vermoord);

Een grondige lezing van de overige berichtgevingen leert echter dat er enkel melding wordt gemaakt van de vier mannen die in het huis naast dat van de zoeker (sic) waren. Er werd nergens melding gemaakt van de aanhouding en deportatie van de mensen, oa. de verzoeker.

Enkel in het verslag van het staatsinternetkanaal , wordt zeer summier melding gemaakt van andere personen

'Letterlijk in een paar momenten voor de aanval werden de vrouwen en kinderen uitgeleid.'

(In Dagestan is de vervanger van H. geëlimineerd. Het nieuws van de week, 26 november 2007) (stuk 5)

De verzoeker en zijn halfzus, M. verwezen in hun verklaringen naar de betrokken vrouwen en kinderen."

3.2.5.2 Alle door verzoeker aangehaalde berichten dateren van 26 november 2006 (en niet van 2007, zoals hij verkeerdelijk stelt met betrekking tot "Het nieuws van de week", en dat het gaat om publieke informatie waarvan dus ook verzoeker kon kennis nemen vooraleer zijn gehoor plaatsvond op 10 september 2007. Bovendien doet zijn uiteenzetting geen afbreuk aan de vaststelling van de verwerende partij dat nergens in de officiële berichtgeving melding wordt gemaakt van verzoekers naam of iemand die beantwoordt aan zijn profiel. Zo ook niet in de verklaring van de mensenrechtenorganisatie Memorial, terwijl bezwaarlijk kan worden gesteld dat het hier gaat over media-berichtgeving, bestemd voor het grote publiek. Met de verwerende partij kan dan ook worden aangenomen dat kon worden verwacht dat ergens in de uitgebreide berichtgeving met betrekking tot de inval, melding zou worden gemaakt van de aanwezigheid van verzoeker.

3.2.5. Verzoeker is er niet in geslaagd de hierboven besproken motieven in een ander daglicht te stellen, noch toont hij een schending van het redelijkheidsbeginsel aan. Het eerste en het tweede middel zijn niet gegrond.

3.3.1. In een derde middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) en van de materiële motiveringsplicht. Verzoeker stelt dat in tegenstelling tot wat de verwerende partij doet gelden, de situatie in de Noordelijke Kaukasus nog steeds bedreigend is. Een staat van oorlog is geen voorwaarde voor de toepassing van artikel 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet. In de bestreden beslissing wordt niet verwezen naar de huidige situatie in het land van herkomst van verzoeker. In een rapport van Amnesty International van 19 september 2007 staat het volgende te lezen over de huidige situatie in de Noordelijke Kaukasus en die in het bijzonder verband houden met de situatie van verzoeker :

"Vrije vertaling :

Amnesty International vreest dat er ernstige mensenrechtenschendingen met straffeloosheid zijn begaan in de loop van het tweede Tsjetsjeense conflict. Hoewel er onlangs sommige ontwikkelingen zijn geweest in de vervolging en de veroordeling van zogenaamde daders, is Amnesty International niettemin van mening dat het onderzoek, de vervolging en veroordelingen door leden van wetshandhaving ernstige schendingen van de rechten van de mens vertoont en dat het humanitaire recht in de Noord-Kaukasus nog steeds niet voldoet aan de verplichtingen in het kader van het internationale recht.

Er blijven meldingen komen over ernstige mensenrechtenschendingen in Tsjetsjenië en andere gebieden van de Noord-Kaukasus. Volgens rapporten zijn ongeveer 16 jonge mensen tussen 20 en 31 jaar oud, vermist in Dagestan in 2007. Hun families vrezen dat zij willekeurig door politieambtenaren zijn vastgehouden in Dagestan of in Tsjetsjenië, waar zij het risico lopen gemarteld te worden of zelfs geëxecuteerd". (Amnesty International, Russian Federation: human rights concerns in the Chechen Republic and other parts of the North Caucasus, 19 september 2007, stuk 5).

3.3.2. Reeds bij de bespreking van het eerste en tweede middel werd vastgesteld dat verzoekers relaas niet geloofwaardig is, zodat het niet moet worden getoetst aan de situatie in het land van herkomst voor wat betreft de beoordeling van de vluchtelingenstatus in het kader van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.3.3. Elke aanvraag om subsidiaire bescherming in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet moet individueel worden onderzocht, waarbij de aanvrager op een voldoende

concrete manier dient aan te tonen dat hij een persoonlijk risico op ernstige schade loopt. Een loutere verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst is evenmin voldoende. De aanvrager dient de link te leggen tussen deze algemene toestand en zijn persoonlijke situatie (R.v.St., nr. 177.396, 29 november 2007). De Raad wijst er in eerste instantie op dat hierboven reeds werd vastgesteld dat verzoekers asielaanvraag ongeloofwaardig is. De Raad meent dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat aanvraag teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan echter worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielaanvraag.

Verzoeker vergenoegt zich te verwijzen naar de algemene situatie van de Tsjetsjenen in de noordelijke Kaukasus, maar brengt geen concrete elementen aan dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Ook voor subsidiaire bescherming rust de bewijslast op verzoeker. De Memorie van Toelichting bij het wetsontwerp tot wijziging van de Vreemdelingenwet stelt het volgende: *“Indien subsidiaire bescherming wordt toegekend, moeten de verzoekers echter aantonen dat hun leven of hun persoon ernstig worden bedreigd omwille van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands conflict. Ook wanneer de gronden voor deze vrees niet specifiek zijn voor het individu, moet iedere verzoeker aantonen dat hij geconfronteerd wordt met een situatie waarin de vrees voor zijn persoon of zijn leven aantoonbaar is”* (wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Memorie van Toelichting, Parl. St. Kamer, zittingsperiode 51, n° 2478/001, p. 86-87). Zelfs zonder noodzaak van het bewijs van een “individuele” dreiging volstaat het niet louter naar een algemene toestand te verwijzen en dient verzoeker enig verband met zijn concrete toestand aan te tonen (R.v.St, nr. 165.109, 24 november 2006). De Raad stelt vast dat verzoeker met zijn algemene verwijzingen niet aantoont dat er in zijn land van herkomst een situatie heerst van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c), van de Vreemdelingenwet en dat er dientengevolge een ernstige bedreiging van zijn leven kan worden aangenomen.

3.3.4. Het derde middel is niet gegrond.

3.4. Verzoeker voert geen concrete elementen aan die wijzen op het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch toont hij aan dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig september tweeduizend en elf door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken;

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS